

POSUDEK OPONENTA

studentské odborné práce

Adéla Čermáková – *Složitě cesty české kinematografie v proměnách 20.století*

Dosti obsáhlá práce autorky se zaměřuje na dvě období české kinematografie a to na první léta Protektorátu a první léta komunistického režimu. Možná by práce kvůli tomuto zaměření zasloužila trochu jiný název, ale to je jen detail. Autorka si se svým dílem dala velkou práci a její popisy filmových trendů a jednotlivých filmů z daných období jsou hodnotné a výstižné. Zvláště rozbor komunistických propagačních filmů *Pyšná princezna* a *Slepice a kostelník* je velmi zdařilý a musím se přiznat, že jsem dosavad nic podobného nečetl.

Autorka se snaží i o politický nástin doby v krátkých úvodech, tyto nástinů jsou poněkud schematické a jistě ne vyčerpávající, ale netvoří hlavní osu díla, proto je možné tuto věc pominout. Správné je i psaní poznámek pod „čarou“, přispívající k přehlednosti díla, také obrazová příloha je zajímavá. Pozor jen na používání slova „prameny“, autorka by měla napsat jen „literatura“, protože prameny jsou archivní materiál, který samozřejmě použít není a v středoškolské práci to ani není žádná chyba.

Cesty českého filmu ve dvacátém století jsou skutečně zajímavé a je velmi pozoruhodné k jakému uměleckému vzepětí českého filmu došlo v prvních letech Protektorátu. Je to jistě podmíněno naprosto nepochopitelným přístupem k tvorbě filmů, kdy se tvůrci zaměřili na společensko-zábavní žánr maximálně s nějakými jinotaji a protektorátní správa to tolerovala. Po krutém propagandistickém období padesátých let a kritickém uvolnění šedesátých let, mně osobně připadají sedmdesátá a osmdesátá léta filmově v něčem podobná protektorátním, kdy vzniká spousta kvalitních filmů zábavného charakteru s lehkými jinotaji a komunistická správa to toleruje. Ale to je jen má poznámka na okraj, jinak hodnotím práci autorky pozitivně a plně vyhovující středoškolské činnosti.